

POSTANOWIENIE

Dnia 23 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSA Andrzej Niedużak (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa K. M.

przeciwko "P. " - Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością

w G.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 sierpnia 2012 r.,

zażalenia powoda na postanowienie o kosztach

zawarte w pkt. II wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 20 stycznia 2012 r.,

- 1. zmienia zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 300 (trzysta) zł. tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego,**
- 2. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł. tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 20 stycznia 2012 r. Sąd Okręgowy oddalił apelację strony pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 20 października 2011 r. orzekając, że nie obciąża tej strony obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego na rzecz wygrywającego proces powoda. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd Okręgowy wskazał na szczególne okoliczności sprawy, które w ocenie Sądu uzasadniają zastosowanie art. 102 k.p.c.

Na zawarte w wyroku orzeczenie o kosztach procesu powód złożył zażalenie. Zarzucał naruszenie art. 102 k.p.c. przez jego niewłaściwe zastosowanie. Wnioski zażalenia zmierzały do zmiany zaskarżonego postanowienia i zasądzenia od strony pozwanej na rzecz powoda kwoty 300 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, ewentualnie uchylenia tego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania. Powód wnosił także o zasądzenie od strony pozwanej na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Odstępując od obciążania strony pozwanej obowiązkiem zwrotu na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego, Sąd Okręgowy miał na względzie szczególne okoliczności sprawy wyrażające się w szlachetnych motywach towarzyszących przygarnięciu zwierzęcia, które następnie pogryzło powoda.

Oceny te nie zasługują na aprobatę. W judykaturze Sądu Najwyższego podkreśla się, że art. 102 k.p.c. urzeczywistniający zasadę słuszności, stanowi wyjątek od zasady odpowiedzialności za wynik sprawy, a zatem nie podlega wykładni rozszerzającej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2011 r., II PZ 34/11 - niepubl.). Podkreśla się również, że do okoliczności, które powinny być brane pod uwagę przez sąd przy ocenie przesłanek z art. 102 k.p.c. należą przede wszystkim fakty związane z samym przebiegiem procesu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2011 r., II CZ 105/11, z dnia 1 grudnia 2011 r., I CZ 26/11, z dnia 30 listopada 2011 r., III CZ 67/11 - niepubl.).

W realiach rozpoznawanej sprawy zwraca uwagę postawa prezentowana przez stronę pozwaną przed wszczęciem procesu. Powód podjął próby

pozasądowego załatwienia sporu, jednak żadne z dwóch pism skierowanych do pozwanej Spółki nie spotkało się z jakąkolwiek reakcją. Nie sposób stwierdzić, aby w rozpatrywanym przypadku obciążenie strony przegrywającej kosztami procesu na rzecz przeciwnika było niesłuszne, niesprawiedliwe, sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Z przytoczonych względów, na podstawie art. 398 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., art. 391 § 1 k.p.c., art. 398 k.p.c. i art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z § 13 ust. 2 pkt 2 i § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).